

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.426/2021/4.

A felperes: felperes, felperes címe

A felperes képviselője: Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe.

Az alperes: alperes, alperes címe.

Az alperes képviselője: Mayer és Társai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe.

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 69.P.22.142/2019/22-I.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperest terhelő marasztalás összegét 400.000 (Négyszázezer) forintra leszállítja, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.240 (tizenötezer-kétszáznegyven) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára az államnak 16.000 (tizenhatezer) forint fellebbezési illetéket. A fennmaradó 32.000 (harminckétezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes politikusként, vállalkozóként, ügyvédként ismert, a párt2 tagja az 1990-es évek közepétől. Politikusi tevékenysége során kampányokban, politikai eseményekben is vállalt szerepet, miközben közérdeklődésre számot tartó perekben ügyvédként is eljár. Vállalkozóként diákmunka közvetítésben volt sikeres. A felperessel szemben különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűnszervezetben történő elkövetésének gyanúja miatt

indult büntetőeljárás, amelynek során 2017. június 13-án őrizetbe vették, majd előzetes letartóztatásba került. Az ügyészség 2017. június 15-én sajtóközleményt adott ki az ügy állásáról. Eszerint a felperes egy munkásokat közvetítő gazdasági társaság vezetőjeként a közterhek alóli mentesülés céljából társaival többszintes céghálót működtetett, amelynek alsó szintjén lévő strómanok által vezetett megye², megye³ és megyei iskolaszövetkezetek nem folytattak érdemi tevékenységet, a közterheket nem vallották be, vagy ha ezt megtették azt nem követte az adó megfizetése. A bűnszervezet 2013. és 2016. január között 9 milliárd forintot meghaladó forgalma mellett az állami költségvetést áfa adónemben 11,7 milliárd, míg személyi jövedelemadó adónemben 1,6 milliárd forint vagyoni hátrány érte. Az Országgyűlés 27/2017. (XI. 14.) számú határozatában intézkedett a károsultak kárrendezéséről.

Az weboldal oldalon 2018. március 3-án „cikk címe” címmel jelent meg közlemény arról, hogy a Nemzeti Választási Bizottság jogerősen felfüggesztette az országgyűlési képviselőjelölt mentelmi jogát, ezzel az eljárás folytatásának akadályát megszünt, a felperest március 2-án ismételten őrizetbe vették.

Magyarországon 2018. április 8-án országgyűlési választás volt. A választási kampányidőszak a szavazás napját megelőző 50. naptól a szavazás napján a szavazás befejezéséig tart.

[2] A portál² internetes sajtótermékben 2018. március 24-én „cikk címe²” címmel jelent meg egy írás, amely személy³ nyilatkozatáról számolt be. Ebben többek között azt közölték, hogy a felperes az párt² és a párt³ titkos pénztárnoka, aki finanszírozta a település¹i és a település²i időközi választást. A neki dolgozó diákok aláírást gyűjtöttek a párt⁴ olimpiaellenes népszavazási kezdeményezéséhez is. A 2015-ös település¹i időközi választás idején személy¹ és a felperes megállapodtak abban, hogy a felperes finanszírozza választási kampányát. Ezt követően személy¹ független jelölt mögé állt be az párt² és a párt³, miközben a cég¹ Zrt. által működtetett diákszövetkezet által felvett fiatalok nagy számban vettek részt a kampányban. A cikk szerint az interjút 2018. március 25. napján a rádió rádió műsor műsorában is meghallgathatják.

[3] A portál³ internetes sajtótermékben „cikk címe³” címmel cikk jelent meg. Ebben arról írtak, hogy bebizonyosodott, hogy a felpereshez köthető iskolaszövetkezeteket valójában a baloldali politika céljaira használták. Utaltak személy³ nyilatkozatára, miszerint személy⁶ és a felperes személyesen találkoztak a 2014-es kampány előtt és a felperes pénzt adott át személynek⁶. Az írás szerint a megszólaló védett tanú személy¹ képviselő 2015-ös település¹i kampányán keresztül szemléltette a felperes módszerét. E szerint a felperes több ezer embert mozgatott, akik kampányok idején kampányoltak, egyébként pedig a különböző helyeken keresték a rávalót. A gyanú szerint a kampánytevékenység fedezete a be nem fizetett 6 és fél milliárd forint adó volt. A cikk szerint az interjúban elhangzottakról kikérték személy⁷ alkotmányjogász véleményét is, aki szerint ez egyértelműen tiltott pártfinanszírozásnak minősül és sérültek ezáltal a választási alapelvek is. Az alkotmányjogász szerint személy¹ esetében az is probléma, hogy elméletben független jelöltként indult, de a védett tanú szerint mégis pártapparátust használt a kampányához. Utaltak személy⁸ nyilatkozatára is, miszerint felperes a kilencvenes évek óta tudatosan építette politikai karrierjét és az iskolaszövetkezeti hálózatát, ami által nélkülözhetetlenné vált a baloldali pártok részére.

[4] A portál³ internetes hírportál szerkesztőségét a bíróság kötelezte, hogy tegyen közzé helyreigazítást, miszerint »2018. március 26. napján a wwwportál³ online felületünkön közzétett „cikk címe³” című online cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes a 2014-es kampány előtt személy⁶nek pénzt adott, valótlanul állítottuk, hogy baloldali kampányok illegális finanszírozására használta felperes a be nem fizetett adómilliárdokat, valótlanul híreszteltük, hogy felperes 2002-től diákokkal minden választás idején kampánymunkát végeztetett, valótlanul híreszteltük, hogy felperes sorra nyerte a munkákat az állami cégektől,

és a busás pályázati pénzeket a baloldali kormányok idején, valótlanul híreszteltük, hogy felperes vezette, finanszírozta és irányította személy1 országgyűlési képviselőjelölt kampányát, valótlanul híreszteltük, hogy a felpereshez köthető cég1 Zrt.-n keresztül volt finanszírozva személy1 országgyűlési képviselőjelölt kampánya, valótlanul híreszteltük, hogy felperes teljes körű szolgáltatásban segítette személy1 országgyűlési képviselőjelölt kampányát, így valótlanul híreszteltük, hogy felperes plakátok legyártásában, plakátok kiragasztásában, nyomdai munkák végzésében, aláírásgyűjtők, aktivisták szervezésében vett volna részt, valótlanul híreszteltük, hogy felperes szervezésében százas nagyságrendben dolgoztak diákok személy1 országgyűlési képviselőjelölt kampányában, valótlanul híreszteltük, hogy felpereshez köthető cég1 Zrt. munkatársai és az ő irányításukkal diákok közvéleménykutatást, telefonos kampányt végeztek személy1 országgyűlési képviselőjelölt kampányában«.

[5] Az alperes üzemeltetésében álló portál1 internetes sajtótermékben 2018. március 26-án „cikk címe1” címmel közölt cikkben arról írtak, hogy egy védett tanú a portál3nak beszélt arról, hogyan finanszírozott baloldali kampányokat a felperes-hálózat. Idézték a portál3 cikkét arról, hogy az elmúlt hónapokban többször is bebizonyosodott, hogy bünszövetkezetben, adómilliárdok elcsalására felépített, felpereshez köthető iskolaszövetkezeteket valójában politikai célokra használhatják és baloldali politikusok állhatnak a háttérben. A »cikk címe8« alcímű részben közölték, hogy a védett tanú személy1 kampányán keresztül mutatta be a módszertant. A tanú állítása szerint a felperes teljeskörűen segítette a kampányt és mindezt a cégen1 keresztül tette, több ezer embert mozgatót. A „cikk címe9?” című részben arról írtak, hogy tanúk igazolhatják azt, hogy a település1 mellett a település2i időközi választás mögött is a felperes állhatott, amiről szombaton beszélt személy3. Itt azonban a választások előtt a felperes és kampánycsapata levonult a terepről, mert az párt2 jelöltje visszavonult a párt1os személy2 javára. Megemlítették, hogy a felperesnek dolgozó diákok segítették a párt4 olimpiaellenes népszavazási kezdeményezését is. Közölték, hogy az interjúban elhangzottakról a portál kikérte személy7 alkotmányjogász véleményét is. Közölték azt is, hogy a párt5 szerint személy1nek le kell mondania a képviselőjelöltségről, mert kiderült, hogy a kampányát a felperes lopott pénzből finanszírozta. személy10 nyilatkozatát is ismertették.

A cikk szerint a felperes ügyvédje útján reagált a portál3 információira. „Azt írták: Kampánykamu, hogy felperes vagy a cége finanszírozták volna személy1 kampányát. A kormánypárti sajtó mindenkiről hazudik, akitől a párt5 fél. felperes szilárd meggyőződése, hogy a portál3 szokásához híven egy kampánystatiszta szájába adta a hazug mondatokat. A portál3 valótlan állításai miatt, az azokat híresztelőkkel szemben sajtópert indít.”

[6] 2018. március 26-án számos más sajtótermékben is hasonló tartalmú írások jelentek meg. A nyomozást a felperessel szemben 2018. augusztus 31-én befejezték, előzetes letartóztatása 2018. december 15-én szűnt meg.

[7] Az weboldal internetes hírportálon 2019. február 4-én a felperessel szembeni vádemelés kapcsán adtak ki sajtóközleményt, a felperessel szemben elrendelt lakhelyelhagyási tilalom 2019. március 7-én szűnt meg.

[8] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez való személyiségi jogát azzal, hogy a 2018. március 26. napján az általa kiadott portál1 internetes sajtótermékben megjelent „cikk címe1” című cikkben - valótlanul híresztelte, hogy felperes baloldali kampányok illegális finanszírozására használt elcsalt adómilliárdokat, továbbá - valótlanul híresztelte, hogy felperes teljeskörűen segítette a település1 személy1 kampányát plakátok legyártásával, azok kiragasztásával, nyomdai munkákkal és az aktivisták finanszírozásával, és mindezt a cégen1 keresztül,

valamint valótlánul híresztelte, hogy személy², a párt¹ jelöltjének település²i kampánya mögött is felperes állhatott.

Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest 600.000 forint sérelemdíj, valamint a perköltség megfizetésére.

[9] Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az alperes egy olyan cikk információit közölte, amellyel kapcsolatosan a portál³ internetes hírportált a bíróság helyreigazításra kötelezte. Ugyanezen, a jelen perben is sérelmezett közlésekkel összefüggésben az portál⁸ szerkesztősége is – bírósági ítélet alapján – helyreigazításra volt köteles. Előadta, hogy az őt érintő büntetőeljárásban nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy akár személy¹nak, akár pedig személy²nek vagy az ő érdekében másoknak bűncselekményből származó pénzt adott volna át. Az sem volt az eljárás tárgya, hogy a cég¹ Zrt. kampányfinanszírozást folytatott volna. Sem a vádirat, sem az ügyészégi közlemények ilyet nem tartalmaztak. A felperest érintő büntetőeljárásban védett tanú nincs. Hivatkozott arra, hogy a sérelmezett közlések súlyosan sértik, mivel olyan bűncselekmény elkövetésével, tisztességtelen magatartással hozzák összefüggésbe, amelyet mint közszereplő sem köteles túrni. A perbeli írás alapján az átlagolvasó a felperes személyét korrupcióval köti össze, miközben a büntető ügy tárgya költségvetési csalás. Az alperes valótlánul kezeli tényként, hogy a felperes adómilliárdot csalt el, és azt ellenzéki kampányok finanszírozására fordította. A sérelemdíj kapcsán arra hivatkozott, hogy az alperesi közlések nagy olvasottságú internetes sajtótermékben jelentek meg, így azok nagy nyilvánossághoz jutottak el. Az alperesi sajtószerv számos alkalommal közölt a felperesről valótlanságokat. A követelt sérelemdíj nem kirívóan magas. A közlések a felperes társadalmi, politikai megítélését rontják, csorbult a társadalom belé vetett bizalma. Álláspontja szerint az alperessel szemben indokolt a sérelemdíj magánjogi büntetés szankciójának alkalmazása is.

[10] Az alperes védekezésével összefüggésben arra hivatkozott, hogy a jogszabályok nem részesítik fokozott védelemben a valótlán közléseket a valósághű tájékoztatással szemben. Az alperest nem mentesíti a jogkövetkezmények alól, hogy mások közléseit vette át. Az alperes nem a felperest érintő büntetőeljárásról számolt be, ezért a bizonyítási kötelezettség alól a PK 14. számú állásfoglalás alapján sem mentesül. Az alperes által hivatkozott alkotmánybírósági határozattal szemben a perbeli ügyben nem egy politikus közszereplő sajtótájékoztatóján elhangzottakról számolt be az alperes, ezért a jogsértés megállapításának van helye. Előadta, hogy a portál³ hírportál felé nyilatkozatot nem tett, a korábbi jogi képviselőjének nyilatkozatát nem tudta megerősíteni. Arra hivatkozott azonban, hogy az alperes a cikkben közöltekkel kapcsolatosan nem kereste meg, fogvatartása folytán fizikai lehetősége sem volt arra, hogy sajtótájékoztatót tartson vagy bármilyen tartalmú közleményt kiadjon. A kampányban részt venni sem tudott, vitatta ezért, hogy 2018. március 26-án a cikkel érintett tárgykörben közszereplő lett volna. Arra is hivatkozott, hogy a cikk azon tartalma, hogy az általa működtetett gazdasági társaság az állítólagos bűncselekményből származó pénzt pártfinanszírozásra fordította azért sérelmes a számára, mert a cégcsoport vezetője. Előadta, hogy szűkebb környezetében ismert volt az anyagi helyzete, ami nem utalt arra, hogy milliárdos adócsaló. Miután azonban a cikk azt közölte, hogy a bűncselekményből származó pénzt kampányfinanszírozásra fordította, a környezetében élők magyarázatot találhattak arra, hogy az állítólagosan elcsalt pénzt valójában mire költötte. Előadta, hogy személy¹ 2015. évi kampányát saját ügyvédi irodáján keresztül segítette, a választás napján a település³i párt²-s aktivistákkal szavazóköri ellenőrzéseket végzett. A cikk nem csak azt állította, hogy személy¹ kampányát bűncselekményből származó összegekkel támogatta, hanem azt is, hogy mindezt a cég¹ Zrt.-n keresztül tette. település¹ megyében személy¹² kampányát támogatta, akinek választási ellenfele volt személy². Éppen ezért különösen sérelmes számára, hogy a cikk szerint titokban személy²t is támogatta. Miután 2018.

december 15-én szabadult mind személy¹², mind személy¹ felé magyarázkodásra kényszerült, ugyanígy fogvatartása alatt testvére is magyarázkodott.

[11] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy közszolgálati médiaszolgáltató, így feladatát képezi az egyes eltérő vélemények ütköztetése, a közösség ügyeivel kapcsolatos viták lefolytatásához való hozzájárulás. Az alperes ügyéről számos más sajtóorgánium is beszámolt. Arra hivatkozott, hogy a felperes által sérelmezett közlések megalapozott következtetések, amelyek a véleménynyilvánítás szabadságának körébe esnek, így a jóhírnév megsértése alapjául nem szolgálhatnak. Vitatta, hogy a közlések alkalmasak lennének a felperes jóhírnevének megsértésére, figyelemmel arra, hogy a sérelmezett információk már korábban ismertté váltak az ügyész sajtóközleménye révén.

Az első közléssel kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy az a portál³ által közzétett cikkbe illesztett videóinterjúban elhangzottakon alapszik. Az ott elhangzottak valóságtartalmát, miszerint a felperes kampánymunkát végeztetett, személy⁸ vallomása is alátámasztja.

A személy¹ kampánya finanszírozásával kapcsolatos közlés személy¹⁰ a párt⁵ kommunikációs igazgatójának nyilatkozatát idézi, amiről az alperes tényszerűen számolt be. Ugyanígy ifj. személy⁷ jogász véleményét ismertette, amely ugyancsak nem sértheti a felperes jóhírnevét.

A harmadik sérelmes közlés kapcsán arra hivatkozott, hogy az személy³ párt⁵es politikus szöveghű nyilatkozata, amit az alperes saját értékelés nélkül a forrást is megjelölve tényszerűen mutatott be. Hivatkozott arra is, hogy több más a felperes érdekében nyilatkozó személy véleményét is közzétette, továbbá a felperest a perbeli időszakban képviselő ügyvéd nyilatkozatát is, melyek alapján megállapítható, hogy a felperes álláspontját is közölte. Hivatkozott e körben a 34/2017. (XII. 11.) AB határozat megállapításaira, továbbá az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésére. Hivatkozott továbbá a 3107/2018. (IV. 9.) számú AB határozatra, amely szerint a választási kampányban zajló közéleti vita során tett kijelentések a szólásszabadság szempontjából különös védelmet élveznek. A sérelemdíjjal összefüggésben arra hivatkozott, hogy az összecszerűségében eltúlzott és alaptalan is, a felperest esetlegesen ért hátrányok az alperesi tevékenységgel nincsenek összefüggésben. Hangsúlyozta, hogy a nyomozás valóban nem arra irányult, hogy történt-e a gyanúsításban szereplő költségvetési csalással, adócsalással kapcsolatosan tiltott pártfinanszírozás is, önmagában emiatt azonban az állítás nem valótlan. Hangsúlyosan hivatkozott a felperes közszereplői minőségére is.

[12] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez való személyiségi jogát azzal, hogy 2018. március 26. napján az általa kiadott portál¹ internetes sajtótermékben megjelent, „cikk címel” című cikkben valótlanul híresztelte, hogy felperes baloldali kampányok illegális finanszírozására használt elcsalt adómilliárdokat; valótlanul híresztelte, hogy felperes teljeskörűen segítette a településli személy¹ kampányát plakátok legyártásával, azok kiragasztásával, nyomdai munkákkal és az aktivisták finanszírozásával, és mindezt a cégen¹ keresztül tette; továbbá valótlanul híresztelte, hogy személy², a párt¹ jelöltjének település²i kampánya mögött is felperes állhatott.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 600.000 forintot és 38.100 forint perköltséget. Megállította, hogy a peres eljárás 36.000 forint illetékét a Magyar Állam viseli.

[13] Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az alperes által közzétett cikk a PK 12. számú állásfoglalás és az Alkotmánybíróság 8/2018. (VII. 5.) AB határozat alapján arról tájékoztat, hogy az az iskolaszövetkezet, amelynek tevékenysége kapcsán a felperessel szemben büntetőeljárás indult korábban kampányok finanszírozására fordította az elcsalt adómilliárdokat. A cikk címe arra utal, hogy ez az információ tényszerű megállapítás, nem

pedig feltételezésen alapszik. Ezt erősíti, hogy erre vonatkozóan több példát is felsorol. A cikk nem tartalmaz részletes tájékoztatást sem a felperessel szembeni büntető ügy állásáról, sem pedig a cikkben hivatkozott személyek sajtótájékoztatón ismertetett álláspontjáról, ezért ezeket a nyilatkozatokat nem lehet a 34/2017. (XII. 11.) számú alkotmánybírósági határozat szerinti sajtótájékoztatón tett nyilatkozatként értékelni, ezért az alperes a bizonyítási kötelezettség alól nem mentesülhet. Nem értett egyet azzal a felperesi állásponttal, hogy a perbeli időszakban a felperes nem volt közszereplő, hiszen 1990-es évekre visszavezethetően politikusi tevékenységet folytat, a vele szemben folyó büntetőeljárás közérdeklődésre tart számot. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy a rá vonatkozó valótlan tényállításokat és híreszteléseket köteles eltűrni, figyelemmel a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:44. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra.

[14] A cikk valóban kampányidőszakban jelent meg, azonban nem az éppen folyó aktuális választási kampánnyal kapcsolatos álláspontot közöl. A felperes korábbi kampányokkal kapcsolatos tilalmas tevékenységét mutatja be, így a cikk a kampányidőszak okán nem részesíthető fokozott védelemben. Mindezek alapján az alperes a felperesre vonatkozóan híresztelt tényállítások közléséért felelősséggel tartozik, figyelemmel arra, hogy nem véleményt nyilvánított. Nem tekintette perdöntőnek az alperes új jogi érvelésének keretei között hivatkozott kúriai döntést sem, többek között azért sem, mert ezen ítélet alapjául személy³ 2017. december 13-i sajtótájékoztatóján elhangzott állításai szolgáltak, melyek a perbeli cikkben még csak a hivatkozás szintjén sem szerepeltek. Megjegyezte az elsőfokú bíróság, hogy ítéletét nem a portál³ internetes hírportálon megjelent cikkel kapcsolatosan elrendelt sajtó-helyreigazítás képezte. Ezt az ítéletet a bíróság alperesi bizonyítás hiányában hozta meg, ami önmagában nem jelenti, hogy a perbeli kereset alapos. Ugyancsak nem alapította ítéletét más sajtóperben született ítéletre, figyelemmel az alperesek eltérő személyére.

[15] Az elsőfokú bíróság egyik közlés kapcsán sem találta helytállónak azt, hogy az alperesi következtetés lenne. Sem a felperessel szembeni gyanúsításban, sem pedig a vádiratban nem szerepel tiltott pártfinanszírozás, e körben az alperesnek bizonyítási kötelezettsége állt fenn, amelynek nem tett eleget. A perbeli cikket megelőző hivatalos sajtóközleményéből nem lehet arra következtetni, hogy akár a bűncselekményből származó jövedelemből, akár más forrásból felperes kampányokat támogatott volna.

[16] Mindezen valótlan tények híresztelése sértő a felperesre nézve, mert még ahhoz a társadalmi megítéléshez képest is hátrányosabb a cikk által kialakított kép, amely a büntetőeljárásból önmagából fakad. Indokoltnak tartotta, ezért a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jóhírnév megsértésének megállapításán túlmenően a sérelemdíj mint jogkövetkezmény alkalmazását is a Ptk. 2:52. § (1) – (3) bekezdés rendelkezései alapján. Az alperesi felróhatóság körében értékelte, hogy a felperes álláspontját a jelen perben sérelmezett cikk kapcsán nem szerezte be. A cikk utolsó bekezdésében csak a személy¹t érintő kérdésekben helyezte el az alperes a felperesi nyilatkozatot, amelyet nem is az alperes felé tett. Az alperes nem állította, és nem is bizonyította, hogy megkereste a felperest, sem azt, hogy a felperes az alperes felé is csak ugyanezen rövid és a cikk releváns tartalmára részletesen nem vonatkozó nyilatkozatot tette meg. A felperes megkeresésére az alperesi állásponttal szemben még más sajtótermékben megjelent cikk továbbközlése esetén is lehetőség van. Annak szükségességét igazolja, hogy az alapul fekvő cikkel kapcsolatosan az azt közlő helyreigazításra kényszerült.

[17] A perköltség viseléséről a felperes pernyertességére tekintettel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 82. § (1) bekezdése, 83. § (1) bekezdése alapján döntött.

[18] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Elsődlegesen azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a keresetet utasítsa el, a felperest kötelezze az első- és másodfokú eljárással összefüggésben, megbízási szerződés alapján összesen 793.750 forint perköltség megfizetésére.

Másodlagosan a sérelemdíj mellőzését kérte. Fellebbezésében részletesen megjelölte, hogy az elsőfokú ítélet mely rendelkezéseit érinti fellebbezése. Anyagi jogi felülbírálatra tartott igényt a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja alapján azzal, hogy amennyiben az ítéltábla a Pp. felülbírálati jogkör gyakorlásával kapcsolatos jogvédelmi igénye vonatkozásában a fellebbezés részletes indokolása során azt állapítja meg, hogy annak elbírálása a megjelölttől eltérő – de az alperes által egyébként jelen beadványban megjelölt – felülbírálati jogkör gyakorlását teszi szükségessé, akkor azt a Pp. 110. § (3) bekezdése alapján a fellebbezés tartalma alapján bírálja el.

[19] Álláspontja szerint az a perben nem volt vitás, hogy a felperes büntetőeljárásával kapcsolatos közügyről számolt be, más sajtóorgánumban megjelentek alapján. A vitát a felek között az képezte, hogy a sérelmezett közlések tényállítások vagy vélemények. Fenntartotta, hogy azok megalapozott következtetések, melyek a felperes jóhírneve megsértésére nem alkalmasak. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyta a 34/2017. (XII. 11.), a 3107/2018. (IV. 9.) és a IV/1600/2019. számú alkotmánybírósági határozatban, illetve a Kúria Pfv.IV.20.555/2019/4. számú határozatában kifejtetteket. Tévesen állapította meg, hogy a perbeli közlések nem az aktuális választási kampánnyal kapcsolatos álláspontot tártak az olvasók elé, mert a cikk a baloldal kampányfinanszírozási gyakorlatát kívánta bemutatni.

Hangsúlyozta, hogy a sérelmezett közlések objektíve nem alkalmasak a felperes jóhírneve megsértésére, mert azok nem hordoznak olyan negatív többlettartalmat, amely a különösen nagy értékre elkövetett költségvetési csalás miatt indult büntetőeljárás tényéhez képest hátrányosan befolyásolhatná a felperes jóhírnevét. Sértő jelleg hiányában pedig még abban az esetben sem jogsértők, ha a másodfokú bíróság az alperesi állásponttal szemben tényállításnak és nem véleménynyilvánításnak minősítené a perbeli közléseket.

Érvelt azzal is, hogy az alperes közéleti szereplők nyilatkozatait adta közre, közügynek minősülő vitában, saját értékelés nélkül, a forrásokat megjelölve és a felperesi álláspontnak is teret engedve, ezért a közléseket a 34/2017. (XII. 11.) alkotmánybírósági határozatban foglaltak szerint vizsgálva nem lehet a személyiségi jogsértés polgári jogi szankcióit megalapozó híresztelésként értékelni, az alperes objektív felelőssége nem állapítható meg. Hangsúlyozta az alperes közszereplői minőségét.

[20] A sérelemdíj körében azt emelte ki, hogy a sérelemdíj nem automatikus jogkövetkezménye a személyiségi jogsértésnek. A felperes arról nem nyilatkozott az eljárás során, hogy a vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárás miként hatott környezetére. A sérelemdíj intézményével a jogalkotó szándékával ellentétes visszaélés, ha a rendszeresen megnyilvánuló közéleti szereplők az őket érő véleménynyilvánításokról tájékoztatást nyújtó médiaszolgáltatókkal szemben magas összegű sérelemdíjköveteléseket támasztanak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében aránytalanul magas összegben állapította meg a sérelemdíj összegét, ezért annak mellőzését kérte.

A fellebbezés elkészítésével és benyújtásával kapcsolatosan a csatolt megbízási szerződés alapján 6 munkaóra felszámításával 190.500 forint másodfokú perköltség erejéig terjesztett elő költségjegyzéket.

[21] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a perben sérelmezett mindhárom közlés vonatkozásában több esetben is helyreigazításra kötelezték a bíróságok a sajtószerveket,

megállapítva, hogy azokban valótlan tényeket közöltek. Megjelölte ezen ítéletek számát, azokból a megállapítást tartalmazó rendelkezéseket idézte. Kiemelte, hogy a perbeli írás egyik alapját képező portál³ internetes hírportálon jelenleg is megtalálható az a helyreigazító közlemény, amely szerint valamennyi perbeli közlés valótlan állítás volt. Utalt a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.657/2018/8. számú ítéletében kifejtettekre, mely szerint valótlan tények, bizonyítatlan adatok nem képezhetik társadalmi vita alapját.

A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben fenntartotta, hogy jelen esetben a 34/2017. (XII. 11.) számú alkotmánybírósági határozat nem alkalmazható, mert annak feltételei nem állnak fenn. A cikkben az alperes szerkesztői munkát végzett, írásának önálló címet adott, különböző helyekről származó információkat csoportosított, nem politikusi nyilatkozatokat közölt szó szerint. Az egyéb hivatkozott döntések sem jelentik a sajtószerv automatikus mentesülését minden jogi felelőssége alól kampányidőszakban közreadottakkal összefüggésben. Az alperes a sérelmezett állítások valóságának bizonyítását meg sem kísérelte, a véleményalkotáshoz szükséges vékony ténybeli alapot sem jelölte meg.

A személy³ által elmondottak önmagukban bizonyítékként nem szolgálhatnak, mert azokra személy³ is csak mint véleményre hivatkozott, amelynek alapját a sajtóban megjelent hírek képezték, melyek azonban bizonyításra sehol nem kerültek.

Az alperes közléseit nem lehet véleményként értékelni, mert egyik közlés tekintetében sem állapíthatók meg azok valós ténybeli alapjai.

[22] A sérelemdíj körében arra hivatkozott, hogy önmagában a vele szemben indult büntetőeljárás miatt továbbra sem lehet róla valótlanságot közölni. Az alperes a tőle elvárható gondosságot nem tanúsította, mert a mástól származó információkat nem ellenőrizte, a felperest nem kereste meg. Hangsúlyozta, hogy jelen esetben szükséges figyelembe venni a sérelemdíj pönálé jellegét is. Az alperes évi több tízmilliárd forint közpénzből működik, így a megítélt 600.000 forint nyilvánvalóan nem okoz semmilyen fizetési nehézséget alperes számára, de olyan erővel sem bír, amely alperest visszatartaná a további jogsértésektől. Az alperesi jogsértés súlyát és alperesi felróhatóságot (utána sem nézett alperesi újságíró a közlések valóságalapjának) nem csökkenti az a körülmény, hogy más sajtószervek is beszámoltak a valótlanságról. Összességében azt emelte ki, hogy alperesi jogsértések és azok súlya, az alperesi felróhatóság mértéke, az adott cikknek a felperesre és környezetére gyakorolt köztudomású hatása, illetve az, hogy felperes fizikailag nem volt abban a helyzetben, hogy magát a nyilvánosság előtt megvéddesse, saját álláspontját a nyilvánosság előtt kifejttesse, továbbá a pönálé jelleg önmagában megalapozza a megítélt 600.000 forint sérelemdíjat, annak mérséklése ezért nem indokolt. Az alperes a közmédia része, nem egy bulvárlap, így olvasói is ennek megfelelően kezelik híreit, annak hitelességét nem vonják kétségbe, az alperessel szembeni társadalmi elvárás az, hogy közlései a valóságnak megfeleljenek, az átlagolvasó azokat ugyanis ekként fogadja be.

A másodfokú eljárással összefüggésben 12.000 forint + áfa összegű munkadíjra tartott igényt.

[23] A fellebbezés a sérelemdíj tekintetében kisebb részben alapos.

[24] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével, kifejtett indokaival is nagyobb részben egyetértett.

[25] A fellebbezést a Pp. 110. § (3) bekezdés alapján értelmezve megállapítható, hogy az alperes az anyagi jogi felülbírálati jogkörön belül nem csupán az elsőfokú bíróság mérlegelés körében hozott döntését (sérelemdíj) sérelmezi. Elsődlegesen azt vizsgálta ezért, hogy az elsőfokú ítélet mennyiben felel meg a Ptk. 2:42. §, 2:43. § d) pontja, 2:44. § és 2:45. § (2) bekezdésének.

[26] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az

otthon, a másokkal való - bármilyen módon, illetve eszközzel történő - kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja.

A (2) bekezdés szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak. A Ptk. 2:43. § d) pontja szerint a személyiségi jog sérelmét jelenti a becsület és a jóhírnév megsértése. A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

[27] A fellebbezés elbírálása során az ítéltáblának elsődlegesen abban kellett állást foglalni, hogy a sérelmezett közlések tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek. A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma sajtóhelyreigazítási perekre kialakított, ám a személyiségi jogi perekben is alkalmazandó 12. számú állásfoglalása szerint a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtóhelyreigazítás, így személyiségi jogsértés alapja sem.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság azzal a fellebbezési érveléssel, miszerint nem volt vitás a perben, hogy a cikk a felperes büntetőeljárásáról tudósított. Ennek ellentmond az ítéletnek a fellebbezéssel nem támadott [19] és [22] pontja is. Az elsőfokú bíróság a cikk szövegösszefüggéseit helyesen feltárva állapította meg, hogy a perbeli írás egésze arról szól, hogy az az iskolaszövetkezet, melynek tevékenysége kapcsán a felperessel, mint annak vezetőjével szemben büntetőeljárás indult, korábban kampányok finanszírozására fordította az „elcsalt adómilliárdokat”. A büntető ügy aktuális állását a cikk nem ismerteti, az ügyészség korábbi közleményeiben foglaltakról még csak utalás szintjén sem tesz említést. Az alperes más sajtótermékben megjelent információról számolt be, illetve politikusok ezen sajtóinformációi alapján közölt reflexióiról.

[28] Ugyancsak helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által sérelmezett közlések tényállítások. Az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) gyakorlatát is feldolgozó alkotmánybírói határozatokból következő értelmezés alapján az általános felfogás szerint amennyiben egy állítás igazságtartalma legalább részben igazolható, ellenőrizhető, ebben az esetben tényállításról van szó, míg az értéktételek közös sajátossága, hogy az igazságtartalmuk nem ellenőrizhető és nem igazolható (bizonyíthatósági teszt). Különösebb elemzés nélkül egyértelmű, hogy nem jelenthet nehézséget annak igazolása, hogy a felperes, illetve az általa finanszírozott hálózat kampányokat, ezen belül kifejezetten személy1 és személy2 kampányát finanszírozta, segítette. Mindezt az általa vezetett gazdasági társaságon keresztül abból a pénzből, amelyet elcsalt. Különösen nem okozhat ez nehézséget abban az esetben, ha mindezt az alperes a felperessel szembeni büntetőeljárásra alapítja. Az alperes azon álláspontját, hogy mindezt következtetésként fogalmazta meg, érvelést ténylegesen nem adott elő, mindössze a büntetőeljárás tényére hivatkozott. A rendelkezésre álló ügyészségi közleményekből azonban ilyen következtetés logikai úton nem vonható le.

[29] A 14. számú állásfoglalás szerint a sajtóközlemény kifogásolt tényállításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Az olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát, vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét. Nincs helye sajtó-helyreigazításnak, ha a

sajtószerv valamely büntetőeljárás jogerős befejezése előtt a valóságnak megfelelően tájékoztatta olvasóit a vádirat tartalmáról, a nyilvános tárgyalásról vagy a nem jogerős büntető bírósági ítéletről.

Mindebből az következik, hogy az alperes a sérelmezett közlések valóságát bizonyítani tartozott, mely bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.

[30] Az alperes védekezése, illetve a fellebbezésben foglaltak alapján azt is vizsgálta a másodfokú bíróság, hogy fennáll-e olyan körülmény, amelyre tekintettel annak ellenére mentesül az alperes a felelősség alól, amennyiben bizonyítási kötelezettségének nem tesz eleget. E körben az alperes arra hivatkozott, hogy a sérelmezett cikk választási időszakban jelent meg, politikai közszereplők nyilatkozataira alapította írását, a felperes is közszereplő.

[31] Az a felek között nem volt vitatott, hogy az írás témája közügy. A felperesi érveléssel szemben egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a felperes a perbeli írással összefüggésben is olyan közszereplőnek minősül, aki a tevékenységére vonatkozó véleményeket fokozottabban tűrni köteles. A Ptk. 2:44. § perbeli időszakban hatályos rendelkezése szerint a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja. Önmagában az a körülmény, hogy a 2018. évi országgyűlési választásokon ténylegesen nem vett részt, a választási időszak egy részében fogvatartott volt, nem jelenti azt, hogy korábbi politikai tevékenysége ne lehetne a közbeszéd tárgya. A cikk a vele szemben jelenleg folyamatban lévő büntetőeljárás és korábbi politikai, közéleti szerepe közötti összefüggésről szólt, mely körben személyiségi jogai a Ptk. 2:44. § alapján korlátozhatók.

[32] Az nem volt vitatott a felek között, hogy a perbeli írás választási kampányidőszakban jelent meg, azt a felperes sem vitatta, hogy a 2018-as országgyűlési választásokon jelölt volt, jelöltségétől a cikk megjelenése előtti időszakban visszalépett. A másodfokú bíróság ezért egyetértett azzal az alperesi érveléssel, hogy a perbeli írást ennek fényében szükséges értelmezni, az Alkotmánybíróság hivatkozott döntéseiben kifejtetteket alkalmazni szükséges.

[33] A 7/2014. (III. 7.) AB határozatban korábbi döntéseire is tekintettel megerősítette az Alkotmánybíróság, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő. A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. A szólás- és sajtószabadság határainak megvonásánál mindazonáltal indokolt különbséget tenni az értékítéletek és a tényállítások védettsége között.

A politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik. Egyfelől a demokratikus jogállam intézményeinek és a demokratikus közéletet hivatásszerűen alakító politikusoknak a szabad bírálata, működésük, tevékenységük kritikája a társadalom tagjainak, az állampolgároknak, valamint a sajtónak olyan alapvető joga, amely a demokrácia lényegi eleme. Másfelől a tények közlése tipikusan a vélemények alapja, ezért még az alkotmányos értékkel egyébként nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tények esetében is indokolt, hogy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe vegyék a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét. {7/2014. (III. 7.) AB határozat [49], [50]}

[34] Az Alkotmánybíróság a 3240/2019. (X. 17.) számú határozatában – utalva korábbi döntéseire, így kiemelten a 31/2014. (X. 9.) AB számú határozatra – azt rögzítette, hogy a választási kampány során nagy nyilvánosság előtt tett közlések esetében a véleménynyilvánítás szabadságát és korlátait kifejezetten a közéleti szereplők egymás közötti kontextusában kell értelmezni. Ebben a szituációban jönnek legerősebben számításba a közügyek megvitatásának legnagyobb szabadsága melletti érvek. Ennek minél szélesebb körű érvényre juttatása érdekében a tényállítások és vélemények elhatárolásához szükséges bizonyíthatósági teszt megengedőbb alkalmazása indokolt. A vitában résztvevők jogi felelősségre vonását nem alapozza meg az, hogy a megszólalás bizonyos elemei objektív módon cáfolhatók. Az alperes által is hivatkozott 3107/2018. (IV. 9.) számú határozatra utalva megerősítette, hogy amennyiben a kijelentés a politikai közszereplő tevékenységére, programjára vagy közéleti hitelességére, alkalmasságára vonatkozik, úgy még ha kijelentő módon is történik a megszólalás értelmezhető véleményként. Leszögezte azonban azt is, hogy az Alkotmánybíróságnak a választási kampányszabadságát védő gyakorlata nem jelenti azt, hogy a jelöltek bármilyen valótlan információt, állítást terjeszthetnek egymásról, vagy az igazságot elferdítő állításokkal, féligazságokkal a választókat szabadon megtéveszthetik. Amennyiben a kijelentésnek még kampány körülmények között sem tulajdonítható olyan jelentés, amely az érintett választási politikájára vagy alkalmasságára vonatkozóan értelmezhető, akkor helye van a közlő valótlan tényállítás miatti felelősségre vonásának {3240/2019. (X. 17.) AB határozat [27], [28], [30] és [33]}.

[35] Ezen döntések alapján nem vonható le olyan következtetés, amely szerint a kampányidőszakban elhangzott állításokért a sajtószerv, annak valótlansága esetén sem felel. Ez az időszak ugyanis azt a célt szolgálja, hogy az állampolgárok minél szélesebb körben, minél több információhoz jussanak a közéleti szereplők valós „dolgairól”. A polgárok megtévesztésére alkalmas közlések nem szolgálják a demokratikus nyilvánosságot. Az alperes nem hivatkozhat személyiségi jogsértés alóli mentesülése alapjaként társadalmi, politikai vitára akkor, ha a vita indításaként valótlan tényt közölt. Valótlan tények, bizonyítást nem nyert adatok alapján nem folytatható valódi társadalmi-politikai vita. A sajtó tájékoztatási kötelezettsége körében a rendelkezésre álló és valós tényekből vonhat le következtetéseket, közéleti vitát is generálhat előzetesen feltárt tények alapján. Ellenőrizetlen, utóbb valótlannak bizonyuló tények közlése miatt azonban felelőssége ebben az esetben is fennáll. Figyelembe vette a bíróság a részben a perbeli közlésekkel is kapcsolatos Pfv.IV.20.741/2020/5. és Pfv.IV.20.795/2020/4. számú döntésekben kifejtetteket is. E szerint ugyanis a tényállítások akkor értékelhetők a választási kampány részeként a szabad véleménynyilvánítás keretein belül, ha a megfogalmazottaknak legalább vékony ténybeli alapja van.

[36] Nem értett egyet a másodfokú bíróság azzal az alperesi érveléssel sem, hogy politikusok közléseiről valóságként számolt be, emiatt felelősségre nem vonható. Az Alkotmánybíróság 34/2017. (XII. 11.) számú határozata rögzítette, hogy a polgári jogi ítékezés a híresztelés fogalmának értelmezése körében már eddig is megállapított olyan kivételeket, amikor a sajtó mentesül a közzétett tények valóságtartalmának ellenőrzésére vonatkozó szokásos kötelezettsége alól. Az Alkotmánybíróság ezen döntésében a sajtó alkotmányos szerepe, a közügyekhez kötődő információáramlás érdeke, a közéletet alakítók vitájának sajátosságai, valamint a sajtónak a közölt állításokhoz való viszonya alapján ilyen kivételnek tartotta a közéleti szereplők sajtótájékoztatójáról szóló tudósítást is. Ez a következtetése nem érintette a sajtónak a közölt tények valóságtartalmának ellenőrzésére vonatkozó általános kötelezettségét, csupán az alóla való mentesülés egyik esetkörének alkotmányjogi indokoltságáról szólt. Ez a mentesség sem tekinthető feltétlennek. A mások közléseiről tudósító sajtó felelősségére vonatkozó teszt lényegi eleme, hogy az újságíró a más személyek által megfogalmazottakat hűen, a közlések beazonosítható forrását egyértelműen

megjelölve, saját értékelés nélkül közvetítse a közvélemény felé. Visszaélésnek minősül ugyanakkor, ha a sajtótájékoztatóról szóló tudósítás címe megtévesztő a közlések forrását vagy természetét illetően, és azt a látszatot kelti, hogy a benne foglaltak a médiatartalom-szolgáltató saját állításai vagy nem vitatott közlések. Összegzett álláspontja szerint a közéleti szereplők sajtótájékoztatóján a közügyek vitájának körében egymást érintően tett kijelentésekről hűen, saját értékelés nélkül tudósító, a közlések beazonosítható forrását egyértelműen megjelölő és a jóhírnevet esetleg sértő tényállításokkal érintett személy cáfolatának is helyet biztosító (vagy a válaszadás lehetőségét felkínáló) médiatartalom-szolgáltató a sajtószabadság által védett alkotmányos küldetését teljesíti, így e tevékenységét nem lehet a személyiségi jogsértés polgári jogi szankcióit megalapozó híresztelésként értékelni. {34/2017. (XII. 11.) AB határozat [48], [50] és [51]}

[37] Mindezen szempontrendszerre tekintettel a perbeli írás nem tekinthető olyan, a politikai közszereplők sajtótájékoztatójáról szóló tudósításnak, amely az alperes jogsértés alóli mentesülését eredményezné.

Az alperes a cikkben tényként állította a felperes terhére, hogy „bebizonyosodott”, hogy az adómilliárdok elcsalásában vett részt a felpereshez köthető iskolaszövetkezet, noha nyilvánvalóan tudomással bírt arról, hogy a felperes ügyében még vádemelés sem történt. A perben sérelmezett állításokat a portál3 internetes oldalon egy nevét nem vállaló személy közléseire alapította. Az erre adott politikusi, jogászai reakciókat idézte, azokat az alapinformációhoz csoportosítva egy olyan cím alatt, ami a cikkben közöltek alperes általi értékelését megjelenítő esszenciája. A közlésekkel érintett felperest nem kereste meg, egy olyan – jogi képviselőjétől származó – közleményt jelentetett meg, amelynek eredete a perben nem tisztázódott. Az alperes cikkbeli közlése szerint a felperes meg nem nevezett jogi képviselője portál3 információira reagált, ami azonban nem azonos a közéleti vitákban megszokott személyes reakciókkal, figyelemmel arra is, hogy mind a portál3 írása, mind az alperes cikke azonos napon a reggeli órákban, közel egyidőben jelent meg. A személytől származó információk sem értékelhetők olyanként, amelyek a felperes álláspontjának kifejtéseként értelmezhetők. Ilyen körülmények között a sérelmezett közlések töredékét érintő közlemény megjelenítése – figyelemmel arra, hogy a cikk a felperes személyes akadályoztatásáról sem tesz említést – a jogsértés alóli mentesülést nem eredményezheti legfeljebb az igényelt jogkövetkezmények körében értékelhető.

[38] Nem értett egyet a másodfokú bíróság azzal a fellebbezési érveléssel sem, hogy a sérelmezett közlések valótlanáguk esetén sem sértőek a felperes számára. Az alperes állításai arra vonatkoztak, hogy a büntetőeljárással érintett ügyből származó pénzt használta fel a felperes jogosulatlanul korábbi kampányok idején. Ez az állítás a büntetőeljárással érintett cselekményhez képest többletállítás. Olyan bűncselekmény elkövetését állítja a felperes terhére (tiltott kampányfinanszírozás), amely az adócsalás bűncselekményétől eltérő jellegű, a felperes politikusi hitelét is csorbító.

[39] Az elsőfokú bíróság ezért jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az alperes a keresetben sérelmezett közlésekkel megsértette a felperes jóhírnevét.

[40] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerint sérelemdíjat a jogában sértett fél az őt ért nem vagyoni sérelem miatt igényelhet. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság valamennyi körülmény figyelembevételével állapítja meg. Így különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására tekintettel.

[41] A másodfokú bíróság – mindamellett, hogy a felperes által igényelt 600.000 forint összegű sérelemdíjat nem tartotta nyilvánvalóan eltúlzott követelésnek – annak leszállításáról határozott, figyelemmel a hasonló jellegű ügyekben kialakult bírói gyakorlatra is. Az elsőfokú bíróság e körben kifejtett indokaival egyetértett azonban annak is jelentőséget tulajdonított, hogy az alperes – legalábbis egy közlés tekintetében – közzétett egy olyan nyilatkozatot, miszerint a felperes ügyvédje útján kampánykamunak tartotta a személylnel kapcsolatos állítást. A jogsértés súlya tekintetében arra, hogy a felperes ellen folyó büntetőeljárás jelentős visszhangot kapott, az azzal kapcsolatos felperesi álláspont közismert. Nem tartotta indokoltnak a sérelemdíj pönálé jellegének hangsúlyozását, mert a jogsértésre – a perben sérelmezett közlések tekintetében – nem ismétlődő jelleggel került sor.

[42] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, az alperes marasztalását részben leszállította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[43] Az elsőfokú perköltségre vonatkozó rendelkezésre az ítéltábla döntése nem volt kihatással figyelemmel a Pp. 83. § (3) bekezdésére is.

[44] A másodfokú perköltség viseléséről a másodfokú bíróság a Pp. 364. § utaló szabályára tekintettel a Pp. 83. § (2) és (3) bekezdése alapján határozott. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) és (6) bekezdése, valamint a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2021. szeptember 21.

Véghe dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Helga s.k.
bíró